

Η...παραβολή του μολυβιού

[/ Ορθόδοξη πίστη](#)



Ο άνθρωπος «μοιάζει» με ένα μολύβι! Ναι! Και μάλιστα σε πέντε σημεία! Αν τα προσέξουμε θα θυμόμαστε καλύτερα, πως πρέπει να ζούμε και να συμπεριφερόμαστε μέσα στον κόσμο. Αυτά τα σημεία είναι τα εξής:

1. Ένα μολύβι είναι τελείως άχρηστο, αν δεν υπάρχει ένα χέρι που το κρατά, για να γράφει. Αυτό το χέρι για τον άνθρωπο είναι ο Θεός. Μπορούμε να «γράψουμε» ιστορία με την καθοδήγηση του Θεού. Γι' αυτό και μας δίδαξε ο Χριστός στο «Πάτερ ημών» να λέμε: Γεννηθήτω το θέλημα Σου.

2. Όταν γράφουμε, πότε-πότε πρέπει να χρησιμοποιούμε την ξύστρα. Αυτό κάνει το μολύβι να υποφέρει λίγο, αλλά τελικά είναι πιο μυτερό. Και γι' αυτό γράφει καλύτερα. Τον ίδιο ρόλο παίζουν οι δοκιμασίες και οι θλίψεις στη ζωή μας: Αν δείξουμε υπομονή, μας κάνουν καλύτερους ανθρώπους. Αφού, αυτές είναι το έσχατο μέσο του Χριστού για να θεραπεύσει τον άρρωστο από την αμαρτία άνθρωπο. Γι' αυτό λέει ο Χριστός: Στον κόσμο θα έχετε θλίψη και πόνο. Μα έχετε θάρρος! Εγώ τον νίκησα τον κόσμο (=το αμαρτωλό φρόνημα του κόσμου) (Ιωάν. 16,33).

3. Το μολύβι μας επιτρέπει πάντοτε να χρησιμοποιούμε γόμα, για να σβήσουμε τα λάθη της γραφής μας. Έτσι και η μετάνοια-εξομολόγηση είναι ο μόνος τρόπος για το «σβήσιμο» τη διόρθωση των λαθών-αμαρτιών μας. Αυτό γίνεται μέσω του ιερέα-πνευματικού πατέρα, σύμφωνα με την εντολή του Χριστού στους αποστόλους: «Όποιου συγχωρήσετε τις αμαρτίες, θα του συγχωρηθούν και όποιου

θα τις κρατήσετε ασυγχώρητες, θα μείνουν ασυγχώρητες» (Ιω-άν. 20,23).

4. Στό μολύβι, αυτό που στην ουσία έχει σημασία δεν είναι το ξύλο ή το εξωτερικό του σχήμα, αλλά ο γραφίτης που περιέχει. Έτσι και στον άνθρωπο, το πιο ουσιαστικό πράγμα είναι το εσωτερικό του περιεχόμενο: τί έχει η καρδιά του. Γιατί, από την καρδιά του πηγάζουν όλα τα πάθη – αμαρτωλές συνήθειες, ως λογισμοί-σκέψεις. Και μετά γίνονται πράξεις. Και αποξενώνουν τον άνθρωπο από τον Κύριο και Σωτήρα μας Ιησού Χριστό. Γι' αυτό και απαιτείται συνεχής έλεγχος. Τί σκέφτο-μαι; Τί αισθάνομαι; Τί επιθυμώ; Και ό,τι ανακαλύπτω, να το αναφέρω στον ιερέα-πνευματικό πατέρα, ώστε να δώσει το κατάλληλο πνευματικό φάρμακο προς θεραπεία.

5. Τέλος, κάθε μολύβι αφήνει ένα σημάδι, ένα ίχνος πάνω στο χαρτί. Έτσι και τα «γραπτά» μας (=οι ενέργειες-πράξεις μας) αφήνουν μοναδικά ίχνη-σημάδια στη ζωή μας. Με συνέπειες και στην επίγεια ζωή μας και στην αιωνιότητα. Γι' αυτό και ο απόστολος Πέτρος γράφει: «Όταν λοιπόν θα έρθει η ώρα που όλο το σύμπαν θα διαλυθεί με τρομερό πάταγο, πόσο άγια πρέπει να είναι η συμπεριφορά μας και με πόση ευσέβεια να είναι γεμάτη η ζωή μας όσο καιρό θα προσμένουμε με λαχτάρα και ζήλο τον ερχομό της ημέρας του Θεού!» (Β Πέτρ.3,11-12).

Ας γράψουμε λοιπόν «κείμενα»-πράξεις και σκέψεις της ζωής μας άξια του λόγου του Χριστού: Η βασιλεία του Θεού είναι μέσα σας. Δηλαδή πάντοτε σύμφωνα με το θέλημά Του. Γιατί, μόνο τότε ο Χριστός κατοικεί στις καρδιές μας.

(Αρχιμ. Ν. Κ. «Λυχνία», Νικοπόλεως)

Πηγή: orthognosia.blogspot.gr